

ята останала подъ директорството на прусака фонъ *Дригалски* (паша).

Съединиститъ, като привителствена партия, държели страната на *Гаврилъ паша*, а начело опозицията (либералитъ) стоели *Д-ръ Странски*, революционера *Зах. Стояновъ* и др. Слѣдъ турскитъ прѣдизвикателства, мисълъта за съединение придобива още по-реаленъ изразъ (ср. *Иречекъ*, Кн. Бълг., I, 420—421).

Зах. Стояновъ, родомъ отъ Медвенъ, чадо на Балканитъ, обожателъ на *Х. Димитра Аспъновъ*, нераздѣленъ другаръ на *Георги Икономовъ* и т. н., далъ на народното движение къмъ съединението организация по образеца на тайнитъ комитети прѣди освобождението. Въ нея участвували висши български чиновници и много сливенци.

На 31 августъ 1885, значи шесть дена прѣди съединението, майоръ *Муткурвз*, който заедно съ *Ризовъ* е прѣговарялъ съ бълг. князь Ал. Батембергъ по прѣдстоящитъ събития, минава прѣзъ Сливенъ за Пловдивъ.

Съединението въ Пловдивъ е вече извѣстно на всинца ни; вжтрѣ въ 40 часа се свиква всичко способно за отбрана на страната, тѣй като румелийцитъ сж мислѣли, че Турция ще потегли за страната съ войски. Русия повиква назадъ всички свои офицери, които трѣбвало да се замѣнятъ съ български. Впрочемъ, официална Русия държала съвсѣмъ колебливо поведение по съединението.

На 9-и септемврий пристига въ Пловдивъ самия князь *Ал. Батембергъ* всрѣдъ обща радостъ. Румелийскитъ войски били мобилизирани вжтрѣ въ нѣколко дена. Обмундирането имъ бързо се попълвало чрѣзъ сливенскитъ сукнени фабрики (*Иречекъ*, op. cit., p. 422).

До 6 и септемврий Сливенската дружина е била на лагеръ при *Гергювицъ* (край „Дебелата кория“ при „Кайнацитъ“, югоизточно отъ Сливенъ). Тамъ били свикани на едномѣсечно обучение резервиститъ, по който начинъ сливенската дружина, състояща се инакъ отъ една *присъжтствующа рота*, имала вече четири *роти*.

За кадъръ на армията ни сж послужили старитъ *шестъ опълченски дружини*, сформировани на 17. IV. 1877 г., къмъ които наскоро, 20 IV. 1877 г., се прибавили още *шестъ опълченски дружини*. Прѣзъ лѣтото на 1878 г. дружинитъ съставили *земската войска* съ обща нумерация за всичкитъ дружини; тогава 9-а опълченска дружина била наименувана *26 Сливенска дружина*, а новосформираната *Бургашка дружина* получила № 28. Слѣдъ оттеглянето на рускитъ окупационни войски оставенитъ въ Източна Румелия деветъ дружини се прѣустроили въ *дванадесетъ румелийски дружини мѣстна милиция* съ по една присъжтствующа рота, освѣнъ тритъ дружини, на които съставътъ билъ триротенъ. Новата